

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Vorherre, han var et lille Barn

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Vorherre, han var et lille Barn", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946*, 1944-1964, s. 201. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid86470/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

Himmel og Jord i Fredens Baand
Synge Gudsbarnet til Ære!

No. 63.

Flugten til Ægypten.

Egen Melodi af J. P. E. Hartmann.

- 1 Vorherre, han var et lille Barn,
Han leged med gyldne Ringe;
Herodes han var det største Skærn,
Han vilde Guds Søn ombringe,
Men vor Fader i det Hæie, :|: Han lever! :|:
- 2 Herodes, han svor med Fynd og Klem:
Den Skifting jeg nok skal ramme,
Om ogsaa hvert Barn i Bethlehem
Forbløder sig med det samme.
- 3 Vorherre, han var en lille Dreng,
Hans Fader, Han var desstørre,
Guds Engel, han stod ved Josefs Seng,
Kom ind gjennem lukte Dørre.
- 4 Han sagde: vaagn op nu Josef brat,
Tag Barnet og tag Marie,
Og giv dig paa Vei endnu i Nat,
Det er ikke Tid at biel!
- 5 Herodes, han er en grum Tyran,
Han Sværd over Barnet svinger,
Men skjule dig skal Ægypti Land,
Til atter jeg Bud dig bringer!
- 6 Uskyldige Børn i Bethlehem,
De maatte i Vuggen bløde,
Vorherre, han var dog ei blandt dem,
Han leged med Roser røde.

7 Al Helvedes Fryd er stakket Dands,
Des længer er Helvedes Pine,
Herodes, han gik fra Vid og Sands,
Han døde i Synder sine.

8 For Josef nu stod Guds Engel brat,
Til Orde han tog saa fage:
Herodes, det Skarn, er død i Nat,
Tag du nu kun frit tilbage!

9 Med Barnet og med din Venne-Viv
Til Israels Land du stunde!
De Bædler, som trued Barnets Liv,
De have nu Muld i Munde!

10 Vorherre, han er en Konge stor,
Og throner i Himmerige,
Dog mellem de christne Smaa paa Jord
Usynlig han er tillige,

11 Og kvaltes i Barnemund Guds Ord,
Da toges Guds Søn af Dage;
Men de som gaae i Herodes Spor,
Dem møder da og hans Plage.

12 Guds Engle endnu, saavelsom før,
Gjør Alt hvad han vil beslutte,
Og laase man kan slet ingen Dør,
Saa de jo derind kan smutte!

13 Guds Engle de stige op og ned,
Hvor Herren som helst er inde,
Hans Venner de bringe god Besked,
Og skyde dem Raad i Sindet!

14 Nu lystig og glad i Jesu Navn!
Vor Konge han er med Ære,
Og tjene maa Alt de Smaa til Gavn,
Hvis Broder han vilde være.
Thi vor Fader i det Høie :|: Han lever! :|:

No. 64.

Jesu Barndom.

Egen Melodi af L. M. Lindeman; eller: Som Hønen klukker mindeligt,
af A. Winding.

1 I Nasaret der var saa smukt
Paa Brinkerne de steile,
Der saae man over Skoven lukt
Vel Snese Skibe seile,
Dem saae man uden Øie-Glas
Paa Søen ved Tiberias,
Det kan jo neppe feile.

2 Der boede Josef Tømmermand
Med Jordens bedste Kvinde,
Hans Huus var lavt, men godt istand,
Og grumme pænt derinde,
Alt som et Dukkeskab saa net,
Til Josefs Huus i Nasaret
Ei Mage var at finde.

3 Ved Huset var en Haveplet,
Og udenfor et Vænge,
Hist groede Blomster tykt og tæt,
Her lod sig Ranken stænge,
Som Humle-Knopper voxte her,
De søde Druer svulne der,
Det har Man vidst saalænge.

4 Vor Herre var saa englemild,
Som Man sig knap kan tænke,